

Miquel Pueyo. DELEGAT DEL GOVERN DE LA GENERALITAT A LES TERRES DE LLEIDA

«Lleida ha fet un canvi de mentalitat i ha desterrat les actituds victimistes»

Les terres de Lleida es preparen per a una tardor clau amb dos projectes d'abast nacional: es posarà en marxa l'aeroport de Lleida-Alguaire, el primer gestionat per la Generalitat al marge d'AENA, i s'han de redefinir la gestió i els objectius del canal Segarra-Garrigues

DAVID MARÍN / Lleida
 ● Miquel Pueyo (Lleida, 1957), filòleg, diputat d'ERC al Parlament entre els anys 1988 i 1995, i secretari de Política Lingüística del govern entre el 2005 i el 2007, és el delegat de la Generalitat a les terres de Lleida. Aquest territori viurà una tardor intensa: s'enlairen alguns projectes destinats a ressituar Lleida al mapa de Catalunya, com ara el nou aeroport, i al mateix temps s'han d'enfrontar dificultats sobrevingudes, com per exemple haver de reformular els usos i l'abast de la transformació del canal Segarra-Garrigues.

—Què n'espera, del nou aeroport de Lleida-Alguaire?

—«Fer un aeroport a Lleida va ser una decisió política, amb voluntat de reequilibrar el territori. Ha de donar noves oportunitats de creixement a l'economia i la societat lleidatanes. Estem satisfets del ritme constructiu. Tot i les dimensions de l'obra, s'ha construït de pressa. Aquest octubre marxaran els paletes, i entre novembre i desembre podrem fer els primers vols. De fet, al voltant de Nadal arribaran els primers vols, lligats a l'oferta turística de la neu.»

—Al seu dia també es va apostar pel turisme del Pirineu com a motor del TAV a Lleida. Però no ha estat així.

—«Hi havia l'expectativa equivocada que el TAV aportaria molts visitants, provinents sobretot de Madrid, que des de Lleida anirien després en autocar o taxi fins al Pirineu. Però la realitat és que fer això carregant bosses i esquís... L'aeroport de Lleida-Alguaire s'ha fixat altres objectius. Esperem viatgers d'arreu d'Europa. Serà una opció molt atractiva per a un turista del Regne Unit o de Portugal, per exemple, que arribarà a l'aeroport, tindrà transport coordinat cap a la destinació, en arribar a l'habitació de l'hotel ja s'hi trobarà les maletes i el material,

El delegat del govern a Lleida, Miquel Pueyo, en una imatge d'arxiu. / LLUÍS CRUSET

gestionat des del mateix taulell de facturació de l'aeroport. Estem treballant en fórmules d'aquest estil. I no serà només un aeroport d'atreure turistes. Connectarà Lleida, els seus ciutadans, la seva universitat i el seu parc empresarial amb ciutats europees.»

—Com és que encara no se sap quines companyies oferiran vols, quan falten pocs mesos perquè s'obri?

—«Són negociacions obertes que fins que no estan del tot tancades és millor no revelar. El conseller Nadal ja va avançar a l'estiu el nom d'una d'elles [Ryanair], però n'hi ha més. S'ha parlat amb molta gent. S'ha fet una tasca de promoció molt intensa.»

—És el primer aeroport gestionat íntegrament per la Generalitat. Tots els ulls hi estaran posats?

—«Sí, serem un cas únic a l'Estat, el primer aeroport fora del monopoli d'AENA. I ho fem, a més, amb un consorci on també es troben les institucions i

el teixit empresarial i econòmic locals.»

—Un altre motor de transformació de les terres de Ponent, el canal Segarra-Garrigues, ha estat retallat per adequar-lo a les normes mediambientals europees. És encara viable?

—«Actualment el canal és la segona inversió en obra pública més important de Catalunya. Només la supera la línia 9 del metro. Ni la Generalitat ni l'Estat no continuariem aquesta inversió si no fos amb l'objectiu d'enllestir-lo amb èxit, i aconseguir una transformació econòmica a les terres de Lleida tan important com la que va significar el canal d'Urgell al segle XIX.»

—Però de les 70.000 hectàrees de reg, 41.000 han estat protegides pel govern com a zones de protecció especial per als ocells (ZEPA). Més de la meitat.

—«El problema ve de lluny. Quan van arribar els primers avisos de la Unió Europea es va optar per una certa fugida endavant, sense fer cas de les possi-

bles sancions. Ara, a l'actual govern li ha tocat agafar el bou per les banyes i arreglar la situació. La protecció de tantes hectàrees ens obliga a tots a fer un gran esforç de bona gestió. Ningú no ha dit que no es pugui regar a les zones ZEPA i protegir al mateix temps les aus en perill d'extinció. Cal estudiar cada cas, i definir amb realisme i sensatesa la gestió del canal. Hi ha una Europa verda, humida, però també una Europa seca, estepària, amb valors naturals i paisatgístics que hem de preservar, però també hem de crear vies de progrés per a la gent que hi viu.»

—El Manifest de Vallbona ha qüestionat, al segle XXI, que canviar terres de secà a regadiu sigui l'única via de progrés per a les terres de Lleida.

—«La proposta que fan les entitats que signen el manifest té un gran mèrit. Conjugar els valors de l'agricultura tradicional i el paisatge amb la gestió moderna i productiva dels recursos, aprofitar el Se-

garra-Garrigues per fomentar també el turisme i altres sectors econòmics són apostes interessants. Però, sobretot, han posat en relleu que les terres de Lleida d'avui han de desterrar les actituds plorane-

—«Jo crec que, més que un antagonisme territorial, es va produir un antagonisme entre el món agroalimentari i el món metropolità. No era un assumpte entre Lleida i Barcelona, sinó entre dos models so-

“
L'AEROPORT D'ALGUAIRE
Fer l'aeroport a Lleida va ser una decisió política amb voluntat de reequilibrar el territori. [...] S'estrenarà cap a Nadal amb vols lligats al turisme de neu
CONSULTES INDEPENDENTISTES
Preguntar no és ofendre, és la diferència entre democràcia profunda o democràcia tutelada
 ”

res, de deixar-se que a Barcelona no se'ns entén, que som pocs i no comptem per a res, la cultura del 'no hi ha res a fer', i agafar el model de la Toscana o la Provença i fer un salt de qualitat. Jo crec que aquest salt ja l'hem fet. La societat lleidatana ha canviat molt els últims 30 o 40 anys.»

—I això es veu a la resta de Catalunya.

—«Ara, cal que aquest canvi també sigui visible des de Catalunya. Amb les dades a la mà, Lleida ha fet un canvi enorme, de mentalitat, de producció cultural, d'ambició. Lleida crec que és avui la segona ciutat de Catalunya. Per situació geoestratègica, i de contrapès respecte de la Catalunya metropolitana, crec que pot exercir molt bé aquest rol. En canvi, les actituds victimistes jo crec que pràcticament han quedat desterrades.»

—Durant el darrer episodi de sequera, i amb tot el debat sobre l'aigua, l'enfrontament territorial era, a Lleida, a flor de pell.

cioeconòmics. I aquí sí que hi ha encara molt a fer. Vaig llegir aquells dies articles que em van indignar. Alguns opinadors parlaven amb un total desconeixement del sector agrari català, com si encara fóssim al segle XIX. És com si des d'aquí tinguéssim una visió del món industrial metropolità de principis del XX. Aquí sí que hi ha feina a fer.»

—Aquests dies hi ha una allau de municipis lleidatans que voten mocions favorables a fer consultes sobre la independència. Què li sembla?

—«A mi, personalment, em sembla que s'ha de tenir una visió més ampla. I el fons del debat és si hem de tenir una democràcia profunda, on els ciutadans poden opinar lliurement i plantejar-se l'autodeterminació per mitjans pacífics, o bé una democràcia tutelada. Preguntar no és ofendre. El dret d'un municipi a preguntar-se sobre l'autodeterminació o sobre un assumpte urbanístic hauria de ser intocable.»